

HET JELLEMA ARCHIEF (2)

DE SCHRIJVER

Naarmate we steeds meer inzicht krijgen in de geschiedenis van De Glind ontdekken we dat diverse bewoners en oud-bewoners van De Glind hun ervaringen met kinderen in dagboeken, blogs of gedichten opschrijven en van alles verzamelen over het leven in De Glind. Dat vinden we waardevol, mits privé-archieven en archieven van de organisatie toegankelijk gemaakt worden voor hen die later op zoek gaan naar hun verleden; een foto, een verhaaltje, een krantenartikel, een tekening of een filmpje. Het kan soms erg bepalend en helpend zijn. Wij weten als geen ander dat er velen van ons zijn die willen vergeten, maar er zijn ook velen die willen weten. Dat vraagt zorgvuldigheid bij alles wat we doen. Daarom zijn we als oud-bewoners ook zo blij met de verzamelaars en de schrijvers in De Glind. Er zijn er vele en een er van is dominee Jellema. Het Jellema archief, een onuitputtelijke bron voor hen die in de jaren 1970 en 1980 in De Glind hebben gewoond.

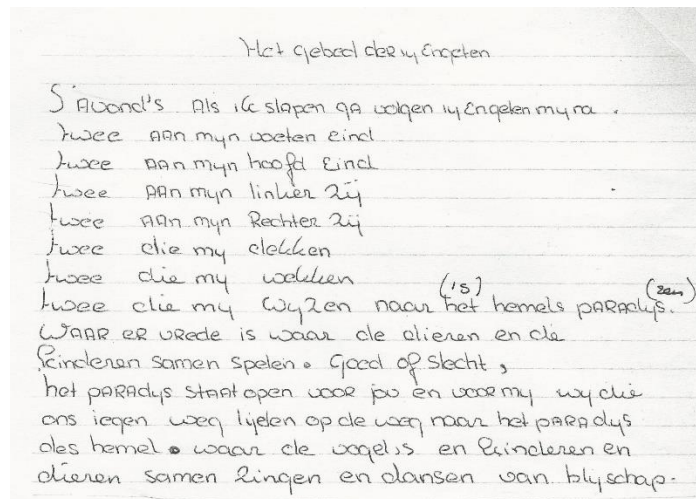
In het archief van dominee Jellema vinden we een krantenartikel met als kop *De engelen van Wilma*. In het artikel ligt de nadruk op de promotie voor het boekje *Hij zwaait.... En andere verhalen uit het Jeugddorp*. De verhalen zijn geschreven door dominee Jellema en mevrouw C.M. Kok-Hoofst; verhalen en overpeinzingen van een dorpsdominee en een pleegmoeder. Het boekje is in eigen beheer uitgegeven en was in de jaren tachtig te bestellen bij dominee Jellema. Of het boekje nu nog te verkrijgen is, weten we niet.

In dit boekje, vol met prachtige verhaaltjes, komt de schrijver in de dominee naar voren. De verhalen spreken voor zich. Het gaat over jongens en meisjes, kleuters tot en met tieners, die niet thuis kunnen wonen en daarom tijdelijk in het Jeugddorp De Glind wonen. Het onderstaande verhaaltje gaat over Wilma. Wie die Wilma is en hoe het met haar gaat? We weten het niet. Ze is er een van ons, een uithuisgeplaatst kind. Wilma is niet haar echte naam. We vonden in het archief van dominee Jellema een handgeschreven briefje met het *Gebed der 14 engelen*.

Het verhaaltje van de schrijver/dominee willen we jullie niet onthouden.

'Ze zat in een catechisatiekring, Wilma. Samen spraken we over bidden, hoe doe je dat? Als je goed luistert naar de jongeren zo in de leeftijd van dertien tot achttien jaar, dan wordt er denk ik veel meer door deze jongeren gebeden dan de ouderen denken. Zomaar, onderweg, op de fiets, op hun kamer, in stilte. 's Avonds voor het slapen gaan, in bed. Ze zoeken naar contact. Naar die Ene die zegt: 'Ik ben er voor jou'. Wilma vertelt, dat ze nog altijd bidt het gebed dat haar gelovige grootmoeder haar leerde. Ze is nu zestien. Maar als kind van zes leerde oma haar bidden, het gebed van 'de veertien engelen'. "Ik zal het gebed wel eens voor u meenemen", zei ze spontaan.

Oma, Wilma's beschermengel is weggewiekt uit Wilma's leven en ook Wilma zelf is uitgevlogen; ineens, vrij onverwacht. Het laatste bericht dat ik van haar kreeg toen ze nog in het Jeugddorp woonde, was een kort briefje in mijn brievenbus met het gebed met als afzender Wilma en de tekst: Aan meneer dominee Jellema, U was er niet.

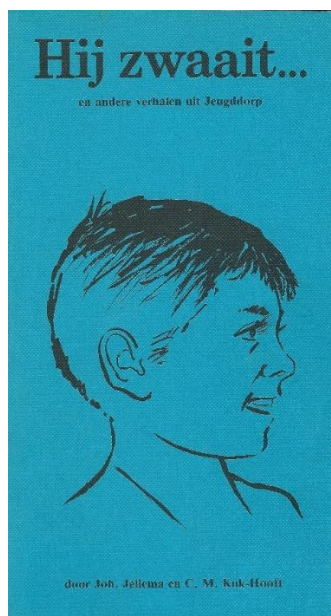

Een mooi gebed. Van Wilma. Een mooi Meisje. Maar het verhaal gaat (...ze zeggen) dat Wilma allerminst op weg is naar het hemels paradijs. Haar adres is onbekend. Ze is in een van onze steden bezig af te glijden naar de onderwereld. Aan de drugs. En om die te krijgen moet ze af en toe haar lichaam verkopen voor wat geld. Triest. Geen paradijs. Geen blijdschap. Mogen de engelen, Gods Heilsoldaten alle veertien! Wilma behoeden en beschermen. En haar uit haar duister terugbrengen naar het licht. Naar het leven in het licht. Weer op weg naar het hemelse paradijs.'

Het verhaaltje schetst, ook los van de geloofsovertuiging van de schrijver, de beschermde wereld van het Jeugdorp De Glind uit die tijd en de, soms rauwe, werkelijkheid waar we later mee te maken krijgen. Voor sommigen van ons is die overgang te groot en de bagage in onze rugzak te zwaar.

Jaap Krediet en Rieke Visser

December 2019

(Bron: Friesch Dagblad, 1 september 1983)

(Bron: Het Jellema Archief)

(Bron: Hij zwaait)

